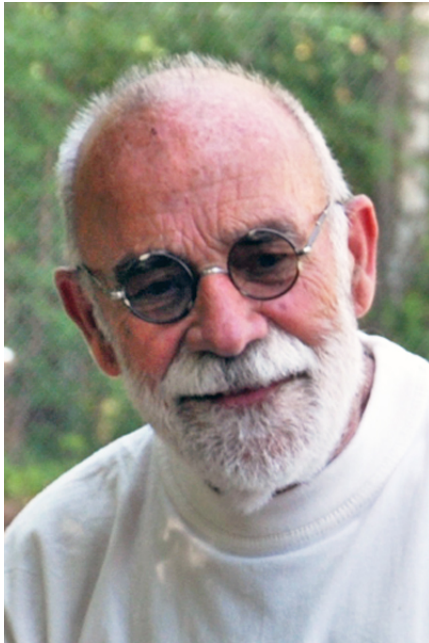

Erna klapt met... Robert Bernaerts

"Op het werk wisten ze dat ik ne 'groene' was, en dat namen ze er maar bij"

De drie pioniers van de natuurvereniging in de Vallei van de Zwarte Beek waren in feite met vier: Willy Vanlook, Raymond Stulens, Armand Geukens en Robert Bernaerts. Elk had zo zijn talenten om de groene long van Beringen en omstreken te laten uitgroeien tot wat ze nu is, een prachtig Europees erkend natuurgebied. De technieker van dienst was en is nog steeds Robert Bernaerts.

1976 – Het bedevaartsoord 'Onze-Lieve-Vrouw aan de Staak' vierde zijn 150-jarig bestaan. Heel het Koersels Kapelleke werd versierd met vlaggen en linten. Robert Bernaerts was één van de lokale bewoners die zich inzette voor de versiering van de woonwijk.

Robert als allereerste voorzitter van de natuurbeweging...

"Tijdens één van de werkdagen rond de festiviteiten, vertelde Willy Vanlook mij over de toeristische toekomstplannen die het gemeentebestuur voor ogen had met het Kapelleke. Van de prachtige natuur rond het Kapelleke en in de Vallei van de

Zwarte Beek zou niet veel meer overblijven.

Dat zo maar laten verdwijnen, dat kon gewoonweg niet. Daarom werd er al snel het Groencomité opgericht, waarvan ik de voorzitter werd. We startten met een handtekeningenactie, zodat het gemeentebestuur de stem van de bevolking kon horen. De inwoners van het Kapelleke wilden immers in het groen wonen, en niet in een vakantiepark. Maar ook zo vele anderen wilden dat de natuur er behouden bleef, want er werden meer dan 5.000 handtekeningen aan de burgemeester bezorgd.

«KOERSEL KAPELLEKE» MOET EEN OASE VAN SCHOONHEID EN RUST BLIJVEN!!

Geachte Heer Burgemeester,

Geachte Heren Schepenen,

Wij vragen U de omgeving van «het Kapelleke» en de Vallei van de Zwarte Beek niet op te offeren voor het massa-toerisme. ALLE verdere uitbreiding van recreatiemogelijkheden, uitgezonderd milieuvriendelijke zoals wandelpaden, moet absoluut hier geweerd worden. Daarom vragen we U het enige volwaardige natuurgebied dat onze nieuwe fusiegemeente zal hebben, als zodanig te behouden en ten dienste te stellen van ieder die graag in een rustige, gezonde en heerlijke omgeving vertoeft. Anderen kunnen wel elders terecht!

Op initiatief van Natuurbeschermingsactie Limburg en de wijkraad Koersel Kapel.

Naam :

Adres :

Handtekening :

In het begin vergaderden we vooral in het Parochiaal Centrum, ten huize van de pater of bij Willy Vanlook. Alles was nog heel primitief, het drukken van aankondigingen gebeurde bijvoorbeeld bij Raymond Stulens, want hij was drukker van beroep."

Robert als reisorganisator...

"Kennis opdoen over het correcte beheer van natuurgebieden was heel belangrijk. Samen met Willy Vanlook organiseerde ik reizen naar Zeeland, de Ardennen, de Duitse Eifel en diverse andere plaatsen. De reizen werden vaak tot twee maal toe voorbereid, Willy had toen nog veel tijd. Later bereidden Jos Jaspers en ik de reizen voor. Deze reizen kenden een groot succes, soms moesten we een dubbeldekker vragen of de week nadien een bijkomende trip organiseren. Na verloop van tijd nam de belangstelling echter af, zodat we uiteindelijk gestopt zijn met de groepsreizen. Met de beheerwerkgroep trokken we ook geregeld voor een weekend naar Drenthe. Willy Vanlook had er goede contacten met het bestuur van het Drenths Landschap. Zij stonden, qua beheer, zowat 30 jaar voor op ons. De positieve 'natuur'evolucie in Drenthe gaf ons ruggensteun."

Robert, waar komen de zwarte koeien vandaan...

"Awel, dat zal ik u eens vertellen seh! We waren al jaren aan het wachten om te starten met begrazing omdat we niemand hadden die de runderen degelijk kon verzorgen.

Jos Jaspers en ikzelf trokken naar de weiden van het kasteel van Hex, nabij Sint-Truiden, om hun zwarte koeien, de Angus-Aberdeenrunderen te bestuderen. Deze koeien konden gemakkelijk zelfstandig kalven, ze waren niet veeleisend qua voeding, waren winterhard, hadden geen horens en ze waren helemaal niet duur. Allemaal enorme voordelen voor onze vereniging. De eigenaar van het kasteel van Hex verkocht ons 1 stier en 2 koeien met stamboom. Ondertussen is onze kudde uitgegroeid tot zo'n 150 runderen."

Ons 10-jarig bestaan

"Regelmatig werd er wel iets gevierd. Mijn vrouw, Wieske, die toch ook wel 'lichtgroen' getint is, bakte brood, pannenkoeken... Het plezantste moment was altijd weer de afsluiter. De overschotjes van de wijn werden uitgedronken en de ambiance die dan ontstond, is niet te omschrijven. Ons 10-jarig bestaan zouden we groots aanpakken."

Even een sfeerbeeldje uit de BERO-krant van toen: *"Vanaf half drie begint het volk warempel toe te stromen. Alle optimistische ramingen werden gewoon verpulverd. De wafels, de pannekoeken, de boterhammen, de taarten ... die door onze dames nochtans in een optimistische bui waren klaargemaakt, bleken verre van toereikend. En de brouwer werd noodgedwongen enkele malen geroepen om de slinkende hoeveelheden alcohol tijdig verder aan te vullen. De tafels en de stoelen en de "togen" van Robert waren de ganse dag druk bezet. De verschillende standen hadden veel bekijks en waardering. Was er trouwens niet voor elk wat wils? De paardentram, de volksspelen, de pony's, de ballonwedstrijd, de natuurzoektocht, het orkestje, de barbecue, de volksdansgroep zorgden voor de nodige animatie. En toen in de late namiddag ook nog het blaasorkest voor een fantastische sfeer zorgde, konden velen nog maar moeizaam naar huis toe..."*

"Iedereen kent me nu als zeeldraaier met mijn zelfgemaakte zeeldraaimachine. Maar in die tijd had ik samen met Jos Jaspers en Willy Cools een windvogel met fototoestel zelf ontworpen. Tijdens de activiteiten rond het 10-jarig bestaan werd mijn uitvinding tentoongesteld. Eigenlijk was mijn windvogel een voorloper op de nu zo populaire 'drones'. De bedoeling was om met de windvogel boven de vallei te vliegen en zo vanuit de lucht foto's te maken. Zo konden we het totaalbeeld zien van de resultaten van bv. de begrazing. Spijtig genoeg is mijn windvogel nooit een succes kunnen worden omdat de fototoestellen van die tijd nog zwaar waren, zo'n 1,5 kg. Dit gewicht was gewoonweg te zwaar voor een windvogel."

Zelfs in Doel kenden ze de Vallei van de Zwarte Beek...

"We namen met onze natuurvereniging deel aan heel wat betogingen, zoals die demonstratie tegen de expresweg 'A 24' die ons natuurgebied zou doorkruisen en de mars in Brussel tegen de atoombommen. Ook in Tessenderlo voerden we actie tegen het gebruik van Mercaptaan en in Heusden tegen Remo.

In die tijd werkte ik als kraanmachinist bij een bouwbedrijf aan de kerncentrale van Doel. Op een dag vroeg de grote baas me om mijn helm aan hem uit te lenen. Ik gaf met veel plezier mijn helm af. Wat de grote baas niet wist was dat mijn helm een sticker droeg waarop stond 'Kernenergie – nee bedankt'.

'Stil' protest kon ik daar ook voeren. Ik verkocht aan zo'n 400 werkmannen stickers van onze natuurvereniging BERO. Een sticker kostte in die tijd 20 BEF."

De Oude Beek, dat is mijn beek...

"Wanneer ik naar de vallei kijk, ben ik enorm trots op het stuk Oude Beek vanaf het plankenpad aan Den Overslag stroomopwaarts tot tegen het militair domein. De Watering 'Schulens Broek' diepte deze beek in de jaren '80 enorm uit en trok ze recht om het regenwater sneller af te voeren, met als gevolg dat het terrein binnen enkele jaren enorm verdroogde. Daardoor breidden o.m. akkerdistels en brandnetels massaal uit.

Wanneer ik nu dit stukje beek bekijk met zijn mooie slangenwortel, dan ben ik toch wel fier dat ik destijds het initiatief genomen heb om de natuur een beetje te helpen om zich te herstellen. Elke avond ging ik kijken naar het resultaat ervan."

Vanuit de universiteiten van Groningen, Utrecht, Wageningen e.v.a., kwamen regelmatig professoren onze vallei bezoeken. Zij stonden ervan versteld hoeveel waardevols wij nog bezaten hoewel hier nog maar weinig beschermd en beheerd was. Door hun reacties voelden we ons zeer gevleid, want we wisten dat de Nederlanders minstens 100 keer meer gesubsidieerd werden vanuit de overheid voor hun natuurbehoud. Achteraf is gebleken dat wij, zonder dat vele geld, met ons enthousiasme en inzet, echter ook veel konden bereiken."

Robert is de stille werkkraft, die graag bezig is achter de schermen. Zijn inzet is er daarom niet minder om. Het ooit opgerichte Groencomité aan het Kapelleke is meermaals gewijzigd van naam: "Groencomité" werd "BERO" en later werden we een plaatselijke afdeling van Natuurreservaten, nu Natuurpunt. Robert zijn passie en inzet voor de natuur is steeds dezelfde gebleven.